

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/36/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014200824
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014200824.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Viliama Pohančeníka, v právnej veci žalobcu: L. I. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XX-XXX L., Poľská republika, zastúpený: V4 Legal, s.r.o., so sídlom Tvrdeho 4, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, za účasti pribratého účastníka konania: WEBUNG, s.r.o., so sídlom Palárikova 76, Čadca, IČO: 47 237 201, zastúpenej V4 Legal, s.r.o. so sídlom Tvrdeho 4, Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 25248-2/2014-BA zo dňa 14.05.2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21Scud/101/2014-66 zo dňa 8. apríla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21Scud/101/2014-66 zo dňa 8. apríla 2015 p o t v r d z u j e.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 64,84 eur k rukám V4 Legal, s.r.o., so sídlom Tvrdeho 4, Žilina, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 21Scud/101/2014-66 zo dňa 8. apríla 2015 zrušil rozhodnutie žalovaného č. 25248-2/2014-BA zo dňa 14.05.2014 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ zákona č. 99/1963Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca, č. 47289-1/2013-CA zo dňa 21.10.2013, ktorá rozhodla tak, že vo vzťahu k žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi WEBUNG, s.r.o. od 01.09.2013 podľa Slovenskej legislatívy.

Uznesením č.k. 21Scud/101/2014-354 zo dňa 17. decembra 2014 bol podľa § 250 ods. 1 OSP do konania pribratý WEBUNG, s.r.o., so sídlom Palárikova 76, 022 01 Čadca.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd z obsahu administratívneho spisu mal preukázané, že kontrolou I. stupňového správneho orgánu so zameraním na preverenie reálneho výkonu činnosti zamestnancov na území Slovenskej republiky v období od 1. februára 2013 do 26. februára 2013 bola vykonaná fyzická kontrola u zamestnávateľa v registrovanom sídle zamestnávateľa - Palárikova 76, Čadca, ktorá sa uskutočnila 26. februára 2013. Z kontroly bol vypracovaný záznam č. 34094-2/2013-Ca. Ďalšiu kontrolu na preverenie reálneho výkonu činnosti zamestnancov na území Slovenskej republiky za obdobie od 2. februára 2012 (správne malo byť 2013 poznámka odvolacieho súdu) do 5. novembra 2013 žalovaný uskutočnil 4. novembra 2013.

Kontrolní zamestnanci v sídle spoločnosti na Palárikovej ulici č. 76, Čadca, v čase kontroly nezistili prítomnosť žiadneho zamestnanca a konateľov spoločnosti - WEBUNG, s.r.o. (ďalej len „zamestnávateľ“) a nebola zaznamenaná ani prítomnosť zamestnancov zamestnávateľa. Kontrolní zamestnanci dňa 26.02.2013 vypočuli Ing. G. H., konateľa ACARTUS Slovakia, s.r.o., ktorý im oznámil, že v sídle spoločnosti sa nenachádza žiadny zamestnanec a ani konateľ zamestnávateľa. Na základe výsledkov kontroly pobočka žalovaného v Čadci nemala za preukázané, že žalobca reálne vykonáva činnosť ako zamestnanec na území Slovenskej republiky, a preto dospela k právnomu názoru, že nemôže podliehať slovenským právnym predpisom ani podľa citovaných článkov základného nariadenia.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 6 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sociálnom poistení alebo zákon č. 461/2003 Z.z.), v spojení s § 20 ods. 1 a § 209 uvedeného zákona, ktorú právnou úpravu citoval, súčasne v intenciách článku 11 ods. 1, článku 16 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29.04.2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (ďalej len nariadenie 883/2004) v spojení s nariadením (ES) č. 465/2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) 883/2004, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Výkonaným dokazovaním krajský súd z obsahu administratívneho spisu žalovaného, súčasťou ktorého bol aj administratívny spis prvostupňového správneho orgánu, zistil, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia konštatuje, že: „kontrolou nebol preukázaný reálny výkon činnosti zamestnanca na území Slovenskej republiky, preto nemôže podliehať slovenským právnym predpisom, a preto žalobcovi ako zamestnancovi WEBUNG, s.r.o. Čadca nevzniklo poistenie od 01.09.2013 podľa „Slovenskej legislatívy“. Prvostupňový správny orgán pritom konkrétne poukazoval najmä na kontrolu vykonanú dňa 26.02.2013 v sídle zamestnávateľa žalobcu. Krajský súd ďalej zistil, že žalovaný až v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia konštatuje, že: „žalobcovi bola určená Poľská legislatíva v súlade s článkom 16 Nariadenia, čo žalobcovi bolo oznámené listom z 14.10.2013 zo strany poľskej inštitúcie ZUS w Tarnowie podľa článku 16 (2) nariadenia, od 01.09.2013“. Touto Poľskou inštitúciou - určenie uplatniteľných právnych predpisov vzťahujúcich sa na žalobcu (poľských) bolo oznámené žalovanému a tento nenamietal voči určeniu uplatniteľných právnych predpisov (poľských), preto sa určenie poľskej legislatívy v oblasti sociálneho poistenia stalo definitívnym uplynutím dvoch mesiacov odo dňa, kedy bol žalovaný o tejto skutočnosti informovaný (článok 16 (3)). Ďalej žalovaný v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že prvostupňový správny orgán nerozhodol, že dotknutí zamestnanci zamestnávateľa, v danom prípade žalobca nemohol reálne práce vykonávať na území Slovenskej republiky, taktiež nepoprel platnosť pracovnej zmluvy. Krajský súd tak dospel k názoru, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vo vzťahu k druhostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, resp. ich odôvodnenia si vzájomne odporujú, sú nezrozumiteľné. S poukazom na ustanovenie § 209 ods. 4 zákona o sociálnom poistení č. 461/2003 Z.z. má žalobca právo na zrozumiteľné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, čo v danom prípade nebolo splnené. Podľa § 250j ods. 2 pís. d/ OSP pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov rozhodnutia žalovaného krajský súd preskúmané rozhodnutie ako nezákonné zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a podľa výsledku konania úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v sume 518,76 eur.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný žiadajúc rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu zamietnuť. V dôvodoch odvolania poukázal na kontrolu, ktorú vykonala pobočka žalovaného v Čadci v sídle zamestnávateľa WEBUNG, s.r.o. dňa 26. február 2013 a na kontrolu zo dňa 26. februára 2013 až 7. marca 2013 a na kontrolné zistenia, ktoré zhodne a podrobne žalovaný uviedol aj v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia. V ďalších dôvodoch odvolania poukázal na prvostupňové rozhodnutie svojej organizačnej zložky, ktorý odôvodnil svoj záver na základe výsledkov vykonanej kontroly a na základe ktorej správne posúdila skutkový a právny stav, ktorý nastal pri vydaní rozhodnutia, keď dospela k právnomu názoru, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti od 1. septembra 2013 podľa slovenskej legislatívy.

Odvolateľ poukázal na článok 14 ods. 4 vykonávacieho nariadenia a podotkol, že dohoda medzi poľskou inštitúciou ZUS a žalovaným nemusí mať podľa článku 16 ods. 4 vykonávacieho nariadenia písomnú formu. Taktiež poukázal aj na list o určení uplatniteľnej poľskej legislatívy len z dokumentov, ktoré žalobca predložil. Po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a všetkých skutočností súvisiacich s prípadom žalobcu potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia tvorí spolu s prvostupňovým rozhodnutím jeden celok. Tiež uviedol, že krajský súd podľa § 249 ods. 2 OSP nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec v žalobe uvedených dôvodov. Poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžf/ 34/2010.

3.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť a žalovaného zaviazať k náhrade trov odvolacieho konania.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalovaného (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP § 492 ods. 2 SSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. 25248-2/2014-BA zo dňa 14.05.2014 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP (pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či krajský súd správne a v súlade so zákonom rozhodol podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP o

zrušení rozhodnutia žalovaného a vrátení veci na ďalšie konanie.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto ich neopakuje a súčasne na ne nepoukazuje. Predmetom preskúvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorý na základe kontroly vykonanej Sociálnou poisťovňou, pobočka Čadca, dňa 26. februára 2013 s konečnou platnosťou rozhodol tak, že žalobcovi od 1. septembra 2013 nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi WEBUNG, s.r.o. podľa slovenskej legislatívy.

Predovšetkým najvyšší súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a konania mu predchádzajúceho v rozsahu odvolacích námietok odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Princíp legality (zákonnosti) zakotvený v článku 2 ods. 2 Ústavy znamená, že viazanosť štátu právom sa musí uplatňovať jednak v oblasti viazanosti štátu ústavou, ústavnými zákonmi a zákonmi, ako aj v oblastiach ich vykonávania orgánmi štátnej správy, ktoré musia zásadne postupovať len na základe zákonov a v ich medziach.

Podľa § 209 ods. 1 zákona o sociálnom poistení rozhodnutie organizačnej zložky Sociálnej poisťovne sa vydáva písomne, ak tento zákon neustanovuje inak. Rozhodnutie musí byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Zásadné námietky žalovaného, ktorými napáda rozsudok krajského súdu, spočívajú v nesprávnom právnom posúdení veci a s poukazom na postup, ktorý predchádzal vydaniu prvostupňového rozhodnutia, konkrétne na kontrolu vykonanú dňa 26. februára 2013, mal za to, že podľa § 249 ods. 2 OSP krajský súd nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec dôvodov žalobcom v žalobe

vymedzených .

Z uvedených dôvodov odvolací súd zameral svoju pozornosť na to, či krajský súd venoval náležitú pozornosť prieskumu zákonnosti napadnutých rozhodnutí vydaných sociálnou poisťovňou v oboch stupňoch vo vzťahu k namietanej právnej úprave ustanovenej v § 249 ods. 2 OSP.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v spojení s administratívnym spisom žalovaného správneho orgánu dospel k zhodnému názoru ako súd prvého stupňa, že žalovaný správny orgán v danej veci nepostupoval v intenciách citovanej právnej úpravy, pre vydanie rozhodnutia si nežadovávajú dostatok skutkových podkladov, z ktorých vyvodil nesprávny právny záver, ktorý aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia jasným a zrozumiteľným spôsobom neodôvodnil, a preto jeho rozhodnutie treba považovať za nesúladne so zákonom. Z uvedených dôvodov v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre zrušenie rozhodnutia žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP.

Po vyhodnotení odvolacích dôvodov najvyšší súd vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a s § 492 ods. 2 SSP považuje senát odvolacieho súdu právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného, v danej veci je zrejme, že kontrolní zamestnanci Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca, dňa 26. februára 2013 vykonali kontrolu v sídle (zamestnávateľa) WEBUNG, s.r.o. na Palárikovej ulici č. 76, Čadca, kontrolu zameranú na overenie reálneho výkonu činnosti jeho zamestnancov. Pracovný pomer žalobcu u tejto obchodnej spoločnosti vznikol až dňom 1. septembra 2013. Dňa 21. októbra 2013 prvostupňovým rozhodnutím č. 47289-1/2013-CA Sociálna poisťovňa, pobočka Čadca, rozhodla tak, že žalobcovi nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi WEBUNG, s.r.o. od 1. septembra 2013 podľa slovenskej legislatívy.

Na základe odvolania žalobcu proti tomuto rozhodnutiu žalobou napadnutým rozhodnutím č. 25248-2/2014-BA zo 14. mája 2014 žalovaný prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovni, pobočka Čadca, z 21. októbra 2013 potvrdil a odvolanie žalobcu a účastníka konania zamietol. Poukázal na oprávnenie poľskej inštitúcie sociálneho zabezpečenia Zakład Ubezpieczeń Społecznych v Tarnowie určiť akému zákonodárstvu v oblasti sociálneho poistenia žalobca podlieha od 1. septembra 2013 v súlade s článkom 16 ods. 4 vykonávacieho nariadenia.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu odvolací súd sa stotožňuje so záverom krajského súdu, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vo vzťahu k druhostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, resp. ich odôvodnenia si vzájomne odporujú, sú nezrozumiteľné. S poukazom na ustanovenie § 209 ods. 4 zákona o sociálnom poistení č. 461/2003 Z.z. má žalobca právo na zrozumiteľné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, čo v danom prípade nebolo splnené. Podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov rozhodnutia žalovaného krajský súd preskúmvané rozhodnutie ako nezákonné zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že námietky žalovaného vedené v jeho odvolaní nie sú relevantné k vyhovneniu jeho odvolacieho návrhu, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246c ods. 1 OSP a s § 492 ods. 2 SSP ako vecne a právne správny potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 veta prvá a tretia OSP, ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania a môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Odvolací súd považoval za vhodné využitie možnosti, ktorú mu poskytla tretia veta § 250k ods. 1 OSP, pričom za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval najmä skutočnosť, že v prejednávanej veci ide o jedno z opakujúcich sa konaní (ďalšie napr. 7Sžso/22/2015), ktoré je skutkovo veľmi obdobné s totožnou právnou otázkou, týkajúcou sa uplatnenia práv žalobcu v predchádzajúcom správnom konaní. Tomu zodpovedalo aj podanie úspešného žalobcu, čo do rozsahu aj jeho obsahu, vrátane vyjadrení vo veci.

Po zvážení oboch uvedených hľadísk znížil odvolací súd požadovanú náhradu trov konania a priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1/5 za jeden úkon právnej služby a to za vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného z 11. júna.2015 v sume 27,97 eur (§ 11 ods. 4 v spojení s § 13a písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. s režijným paušálom 8,39 eur a s 20% DPH v sume 28,48 eur.

Náhradu trov konania v celkovej sume je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu podľa § 149 ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.